SOS-NYT
1/2018

SOS BØRNEBYERNE

BLIV INDSAMLER **DEN 6. MAJ**

TEMA: STØTTEN VIRKER

SOS BØRNEBYERNE GENREJSTE LANDSBY EFTER TSUNAMI UDSLETTEDE ALT

FOKUS: FORÆLDRELØS FOR ANDEN GANG

FIRE SØSKENDE SMILER ENDELIG IGEN, EFTER DE MISTEDE DERES SOS-MOR I FLYSTYRT

Foto: Les Kaner

HJÆLPEN VIRKER – BØRNENE KLARER SIG GODT

Whang var få dage gammel, da han blev efterladt i en papkasse foran porten til SOS-børnebyen i Sydkoreas hovedstad Seoul. Et spædbarn efterladt alene. Mere sårbar kan intet barn være.

Når jeg som direktør for SOS Børnebyerne bliver spurgt, om SOS Børnebyernes arbejde for verdens forældreløse og udsatte børn overhovedet gør en forskel, fortæller jeg om Whang. For efter jeg har mødt Whang og talt med SOS Børnebyernes kærlige og kompetente medarbejdere, er jeg ikke i tvivl. SOS Børnebyernes hjælp gør det muligt for Whang at få en tryg barndom med en uddannelse og en mor, der elsker ham og passer på ham. På den måde kan han på sigt være med til at løfte sit lokalsamfund og hjælpe sine egne fremtidige børn, så de ikke får brug for hjælp

Men hvordan ved jeg så, at Whang højst sandsynligt får sig en lys fremtid? 84 procent af de børn og unge, som vokser op i en SOS-familie, trives og klarer sig godt, når de forlader børnebyen. Forældreløse og udsatte børn fra lande over hele kloden, formår at løfte sig ud af fattigdom, når vi sørger for, at de får en tryg hverdag, uddannelse, kærlige rammer og frihed til at være børn. Det dokumenterer en undersøgelse lavet af det internationalt anerkendte konsulenthus, Boston Consulting Group.

SOS Børnebyerne arbejder desuden med mikrolån, skolelegater og erhvervstræning. Hjælp til selvhjælp, der støtter udsatte familier, der bor i lokalsamfundene tæt på børnebyen. Vi forebygger altså, at børn bliver forældreløse og ryger ud i endnu større fattigdom. Vi styrker udsatte familier, så de ikke føler, at den eneste mulighed, for at deres barn overlever, er ved at efterlade barnet i en papkasse foran porten til en børneby. Og hjælpen virker.

79 procent af dem, som har fået mikrolån, skolelegater eller erhvervstræning af SOS Børnebyerne, klarer sig godt, når støtten ophører, og fra et samfundsperspektiv er indsatsen faktisk så gavnlig, at for hver euro vi investerer, går 14 euro tilbage til samfundet.

Lykken er desværre ikke gjort med det. 220 millioner børn lever lige nu i risikozonen for at miste deres forældre, eller er allerede alene. Så længe, der er forældreløse og udsatte børn, fortsætter vi indsatsen. En indsats for Whang og alle de andre børn som ham, som kun er mulig, fordi du og andre i Danmark støtter os.
Tak, fordi du hjælper forældreløse og udsatte børn.

Venlig hilsen

Mads Klæstrup Kristensen
Direktør, SOS Børnebyerne

INDHOLD

10 DRØMMER DU OM AT BESØGE EN SOS-BØRNEBY?

16 FRIVILLIGE FÅR SOS BØRNEBYERNE PÅ SKOLESKEMAET

18
MUMTAAS' SKOLE BLEV SPRÆNGT I STYKKER
»

Foto: Lars Just

12
SEKSÅRIGE ARUN ADVAREDE SIN LANDSBY OM GIGANTISK FLODBØLGE
»

Det var i 2015, at flyet styrtede ned. I dag er Leyna 9 år gammel. Katarina er ti år, Llia 11 og Artemi er 13 år gammel.

TRAGISK FLYSTYRT GJORDE FIRE SOS-BØRN FORÆLDRELØSE FOR ANDEN GANG

Da Metrojet Flight 9268 styrtede ned på Sinai-halvøen, mistede fire søskende fra SOS-børnebyen i Pusjkin i Rusland deres mor for anden gang

Foto: Nina Ruud

Flyet styrter ned, 23 minutter efter det er lettet. Med på flyet er SOS-moren, Elena. Først mener efterforskerne, at der er tale om en teknisk fejl, men efterfølgende kaldes katastrofen for et terrorangreb. Ingen overlever. Langt størstedelen af de 224 passagerer er russiske. Elena var SOS-mor for de fire søskende, Katarina, Leyna, Llia og Artemi, som var flyttet ind hos Elena i SOS-børnebyen i Pusjkin, tæt på Skt. Petersborg i Rusland seks måneder tidligere. Den 31. oktober 2015 oplever de fire søskende for anden gang i deres liv at miste en mor.

”De første to måneder var meget vanskelige,” fortæller Oksana Osipova om tiden efter flystyrtet.”

45-årige Oksana Osipova bliver børnenes nye SOS-mor og flytter sammen med den lille familie i børnebyen i Pusjkin.

”Børnene var traumatiserede, og flykatastrofen var en tragedie for dem. For Artemi var det ekstra hårdt. Han er den ældste, han er en dreng, og han husker mere fra livet, før han kom her, og han var netop begyndt at knytte sig til Elena,” fortæller Oksana, som selv har to voksne børn og er uddannet både psykolog og farmaceut.

For Oksana er udfordringen klar. Hun skal finde vej til børnenes hjerter. Og hun må ikke fejle. For omsorg og kærlighed kan ændre deres liv. For børn, der vokser op i en tryg familie og får en god barndom, bliver også stærke og velfungerende voksne. Spørgsmålet er bare, hvordan hun bliver den bedst mulige SOS-mor for fire søskende, der allerede har oplevet at miste en mor to gange?

Uegnede som forældre

Langt størstedelen af de 54 børn og unge, der bor i de ti SOS-familier i Pushkin, er ikke forældreløse. De har forældre, der af forskellige grunde ikke kan tage sig af børnene – enten på grund af stofmisbrug, fysisk eller psykisk sygdom eller fordi de sidder i fængsel. Det er de russiske myndigheder, der beslutter, om et barn skal flytte ind i børnebyen, på børnehjem, bortadopteres eller flytte hjem til en plejefamilie.

Direktøren for børnebyen, Sergey Yakovenko, fortæller, at nogle børn er så traumatiserede, når de flytter ind i børnebyen, at de ikke er i stand til at kommunikere. Han fortæller om søskende, der er vant til at stjæle mad fra hinanden for at overleve, og om hvordan psykologer, terapeuter og SOS-forældre arbejder for at nå ind til børnene.

Jeg kan mærke,
at mor elsker os.
Llia (11).

▲ ”Jeg elsker mine børn, og jeg føler mig som deres mor. De ved, jeg ikke forlader dem. Mit liv med dem,” siger Oksana Osipova.

”Vi giver børnene den stabilitet, de mangler i livet. Hver dag starter med et knus og en velkendt stemme, der siger god morgen,” siger Sergey Yakovenko.

Han står på legepladsen lige ved Oksanas hus. Vinterkuldens greb er begyndt at tage fat om den russiske by. Sergey driller tre børn, der kommer gående. De ler. Han fortæller, at næsten alle, der er vokset op i børnebyen, får et arbejde, når de er voksne.

▲ ”Vi giver børnene den stabilitet, de mangler i livet. Hver dag starter med et knus og en velkendt stemme, der siger god morgen,” siger Sergey Yakovenko, direktør for SOS Børneby i Pushkin.

De sidste to år har han oplevet, hvordan Oksana langsomt gør de fire søskende mere trygge – som de har fået en stabil hverdag. Det er ikke nemt at være SOS-mor, så han er glad for, at børnene klarer sig godt.

”Ikke alle kan blive SOS-mor. Det er en livsstil, og det handler om mere end at være en god mor,” siger Sergey Yakovenko.

En nat med feber

”De første to måneder var meget vanskelige,” fortæller Oksana om tiden efter flystyrtet.

Det var især udfordrende at nå ind til Artemi. Han var skeptisk over for Oksana og lukkede sig inde og nægtede at tale med nogen.

Men en dag bliver den kun syvårige Leyna syg og får høj feber. Oksana beskriver det som et vendepunkt. Oksana sidder med Leyna hele natten. Artemi er meget bekymret for sin lillesøster, så Oksana lover ham, at hvis Leyna ikke får det bedre i løbet af natten, tager de på hospitalet.

FAKTA OM SOS BØRNEBYERNE I RUSLAND:

- 79 SOS-familier med i alt 320 børn
- 5 ungdomshuse
- 11 forebyggende projekter rettet mod udsatte familier, der kan være i fare for at bryde sammen. Blandt andet på grund af stofmisbrug eller hiv.
- I alt støtter SOS Børnebyerne 2042 børn og unge

Foto: SOS Børnebyerne

▲ Billedet er taget to måneder før flyet styrtede ned. Det er SOS-mor Elenas fødselsdag, og hun har fået blomster.

”Den næste dag har hun det bedre, og det går op for Artemi, at jeg passer godt på dem. Jeg kunne mærke, at han fik respekt for mig,” fortæller Oksana og tørrer en tåre væk.

Artemi begynder så småt at tale igen, men selv om søstrene kalder Oksana for mor, fortsætter han med at kalde hende tante. For Oksana handler det om at være rolig, kærlig, tilstedeværende og forudsigelig – selv i situationer, hvor hun bliver afvist. I køkkenet hænger der et skema, så børnene har styr på, hvad de skal lave i løbet af ugen – selv når de skal gå en tur eller læser bøger, står det i skemaet. Oksana og børnene laver mad, leger, svømmer og laver lektier. Ugerne minder om hinanden – for de fire søskende har brug for stabilitet.

Børnene skal lære ikke at være bange

Oksana og børnene tegner kruseduller på et ark papir, for de skal lære, at det ikke er farligt at holde på en blyant. De skal lære, at det er okay at lave fejl – at man kan lave fejl uden at blive råbt af, og at stavefejl kan viskes væk. Hun forsøger at lære dem ikke at være bange for at læse, ved at hele familien sidder i en rundkreds og skiftes til at læse – to sætninger ad gangen. Og så sørger hun for at have alenetid med Artemi, imens pigerne leger. Så han lærer at stole på hende.

”Det er fantastisk at se, hvordan børnene når de mål, de sætter sig. Jeg tror, de vil få de liv, de håber på at få,” siger Oksana.

Kærlighed og faglighed

Alena Marchik er psykolog i SOS-børnebyen i Pushkin. Hun arbejder sammen med en række terapeuter i og uden for børnebyen

”Vi hjælper børnene med at blive hele mennesker. De lærer at bearbejde og hele de sår, som er en del af deres fortid. Samtidig er det vigtigt for os, at vi ikke skaber falske forhåbninger, men giver dem realistiske forventninger til fremtiden,” siger Alena Marchik.

Det er også Alenas job at finde den helt rigtige SOS-familie, når et nyt barn flytter ind i børnebyen – så barnets behov passer til den SOS-familie, som barnet bliver en del af. Det var sådan, at hun matchede Oksana med Artemi og søstrene.

◀ ”Vi hjælper børnene med at blive hele mennesker. De lærer at bearbejde og hele de sår, som er en del af deres fortid.” fortæller Alena Marchik, psykolog.

”Mens børnene arbejder på at få et tættere forhold til deres SOS-mor og deres nye familie, styrker vi også SOS-forældrene i deres rolle og hjælper dem med deres udfordringer. Både børn og voksne er løbende i kontakt med fagfolk. For eksempel bliver de børn, der har brug for det, fulgt af psykiatere, psykologer, psykoterapeuter, talepædagoger eller medicinsk personale,” siger Alena og fortæller, at de også arbejder for, at nogle børn får en bedre relation til deres biologiske forældre, når det er muligt og godt for barnet.

Til verdens bedste mor

Sidste år blev de fire søskende til seks, da Igor på ni og Mark på 15 flyttede ind.

Pigerne har travlt med at lave figurer af elastikker sammen med Oksana. De farverige elastikker bliver forvandlet til en sjov gravhund og Snurre Snup. Llia elsker det.

– Jeg kan godt lide min familie. Det er som en almindelig familie, og jeg kan mærke, at mor elsker os. Hun gør os glade, hvis vi er triste, og nogle gange kilder hun os,” fortæller Llia smilende.

På kvindernes internationale kampdag den 8. marts fik Oksana en tegning af en blomstervase. Det var Artemi, der havde lavet det. På tegningen havde han skrevet: Til verdens bedste mor, Oksana.

”Jeg gav ham et knus, uden at han skubbede mig væk”, siger Oksana Osipova.

”Jeg elsker mine børn, og jeg føler mig som deres mor. De ved, jeg ikke forlader dem. Mit liv er med dem.”

Børnenes navne er blevet ændret af hensyn til deres privatliv.

▼ Pigerne har travlt med at lave figurer af elastikker sammen med Oksana.

Foto: Christa Jacobsen

Foto: Lars Just

2012: Keiki (th.) var 7 år gammel i 2013, men kan godt huske, da billedet blev taget. ▲

så stor er jeg...

Husker I søstrene Keiki og Háká fra Laos? De flyttede ind i SOS-børnebyen i Vientiane for et par år siden, efter at de havde mistet deres forældre.

Storesøster Keiki er i dag 12 år gammel. Hun kan sagtens huske, da det gamle billede blev taget i 2013.

”Jeg kan huske, at det var en mand og en dame, der kom for at tage billedet, og at jeg var glad,” fortæller en lidt genert Keiki.

Keiki og Háká har fået den samme SOS-familie og SOS-mor i børnebyen, for SOS Børnebyerne forsøger så vidt muligt altid at holde biologiske søskende samlet. Man ved fra forskning, at det at blive sammen med sine søskende på et tidspunkt, når alle andre holdepunkter forsvinder, kan få stor betydning for et barns trivsel. For det kan være lidt svært for børnene i starten, når de flytter ind i en børneby, og så er det en stor hjælp, hvis man er så heldig at have en bror eller søster, man kan støtte sig til.

De to piger klarer sig begge godt i skolen. Keikis yndlingsfag er musik og lao. Hun vil gerne være lao-lærer, når hun bliver voksen, så hun kan undervise børn i Laos' officielle sprog. Engelsk er lidt svært, synes hun.

Háká synes, at matematik er svært, men hun elsker til gengæld billedkunst.

”Når jeg bliver voksen, vil jeg gerne være læge eller sygeplejerske,” siger Háká smilende.

Begge piger er ret generte, da det nye billede bliver taget, men de virker også glade og nysgerrige. Det er tydeligt, at storesøster Keiki passer godt på sin lillesøster.

FAKTA OM LAOS

- Laos er cirka 5,5 gange så stort som Danmark, og der bor godt 6,8 millioner mennesker.
- 85.000 eller 3,5 procent af Laos' børn under 15 år har mistet en eller begge forældre.
- Mere end hvert fjerde barn er underernæret, og næsten 44 procent af alle børn udvikler sig ikke, som de skal, på grund af under- eller fejlernæring.

Kilde: Unicefs State of the World's Children, Verdensbanken, UNDP og CIA's The World Fact Book.

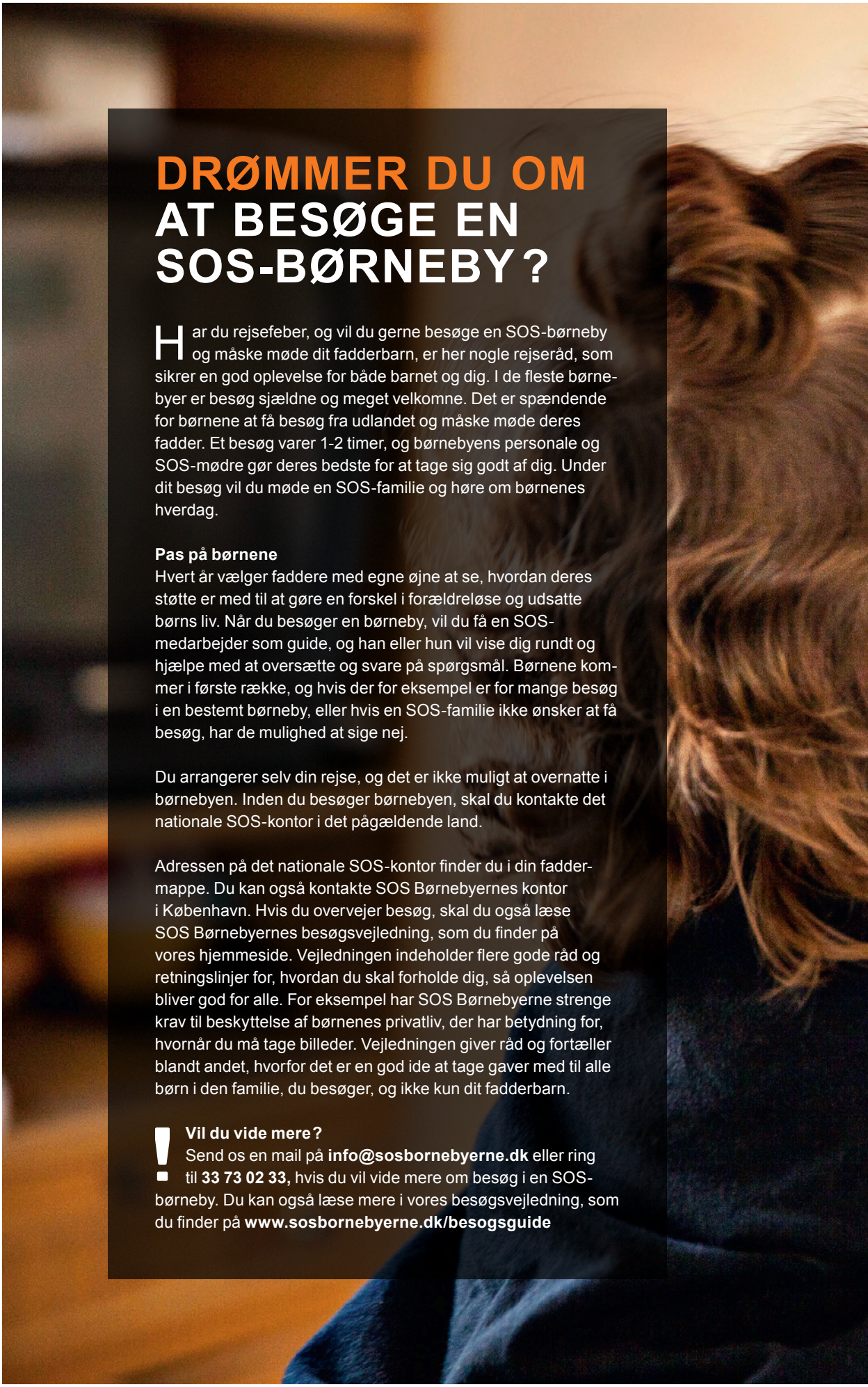

DRØMMER DU OM AT BESØGE EN SOS-BØRNEBY?

Har du rejsefeber, og vil du gerne besøge en SOS-børneby og måske møde dit fadderbarn, er her nogle rejseråd, som sikrer en god oplevelse for både barnet og dig. I de fleste børnebyer er besøg sjældne og meget velkomne. Det er spændende for børnene at få besøg fra udlandet og måske møde deres fadder. Et besøg varer 1-2 timer, og børnebyens personale og SOS-mødre gør deres bedste for at tage sig godt af dig. Under dit besøg vil du møde en SOS-familie og høre om børnenes hverdag.

Pas på børnene
Hvert år vælger faddere med egne øjne at se, hvordan deres støtte er med til at gøre en forskel i forældreløse og udsatte børns liv. Når du besøger en børneby, vil du få en SOS-medarbejder som guide, og han eller hun vil vise dig rundt og hjælpe med at oversætte og svare på spørgsmål. Børnene kommer i første række, og hvis der for eksempel er for mange besøg i en bestemt børneby, eller hvis en SOS-familie ikke ønsker at få besøg, har de mulighed at sige nej.

Du arrangerer selv din rejse, og det er ikke muligt at overnatte i børnebyen. Inden du besøger børnebyen, skal du kontakte det nationale SOS-kontor i det pågældende land.

Adressen på det nationale SOS-kontor finder du i din faddermappe. Du kan også kontakte SOS Børnebyernes kontor i København. Hvis du overvejer besøg, skal du også læse SOS Børnebyernes besøgsvejledning, som du finder på vores hjemmeside. Vejledningen indeholder flere gode råd og retningslinjer for, hvordan du skal forholde dig, så oplevelsen bliver god for alle. For eksempel har SOS Børnebyerne strenge krav til beskyttelse af børnenes privatliv, der har betydning for, hvornår du må tage billeder. Vejledningen giver råd og fortæller blandt andet, hvorfor det er en god ide at tage gaver med til alle børn i den familie, du besøger, og ikke kun dit fadderbarn.

Vil du vide mere?
Send os en mail på **info@sosbornebyerne.dk** eller ring til **33 73 02 33,** hvis du vil vide mere om besøg i en SOS-børneby. Du kan også læse mere i vores besøgsvejledning, som du finder på **www.sosbornebyerne.dk/besogsguide**

Foto: Carole Alfarah

TSUNAMI REV LANDSBY ITU. SOS BØRNEBYERNE HJALP BEBOERNE PÅ BENENE IGEN

Støtten virker. Så klar er konklusionen i en rapport, som SOS Børnebyerne fik lavet sidste år. I Sri Lanka har SOS Børnebyerne haft stor succes med langsigtede projekter rettet mod udsatte familier, hvis liv blev revet itu, da den værste tsunami i landets historie i 2004 skyllede ind over øriget.

Foto: Sara Kollberg

"Det tog et år efter tsunamien, før jeg turde at tage ud på havet for at fiske igen. Jeg var bange," fortæller fiskeren Peter, der bor i landsbyen Kayankerni på Sri Lankas østkyst.

Den lille fiskerlandsby blev udslettet 2. juledag i 2004, da den værste naturkatastrofe i Sri Lankas historie ramte øriget, der ligger sydøst for Indien.

"Havet kommer", skriger seksårige Arun, da en mur af vand kommer til syne i horisonten. Drengen, hans familie og naboer er på vej i kirke. Den lille drengs skrig er med til advare landsbyen, så flere overlever flodbølgen. Ikke desto mindre mister 41 af landsbyens omkring 1.000 indbyggere i Kayankerni og nabobyen livet. De resterende husrester bliver få dage senere smadret af elefanter, der vælger at slå sig ned på stranden for at få adgang til de blottede palmehjerter fra de ødelagte palmer.

Ved at tilbyde uddannelse har SOS Børnebyerne hjulpet den lille landsby og tusindvis af andre ramte familier.

Foto: Peter Voelker

Den værste naturkatastrofe i Sri Lankas historie ramte øriget 2. juledag i 2004, da en gigantisk flodbølge skyllede ind over øriget.

SOS Børnebyernes langsigtede indsats er færdig, og landsbyerne har selv overtaget de aktiviteter, som blev søsat efter tsunamien.

Med næsten 40.000 omkomne, 1 million ramte og mere end 110.000 ødelagte huse var Sri Lankas østkyst et af de områder, der var hårdest ramt af tsunamien. Fiskerfamilierne mistede deres indtægtskilder, da både, net og havne blev ødelagt. Sri Lanka havde aldrig tidligere oplevet en lignende katastrofe.

Fra katastrofehjælp til langsigtet hjælp

For SOS Børnebyerne blev det en milepæl for organisationens arbejde med nødhjælp i katastrofesituationer.

”Vi havde ingen erfaring med den måde at arbejde på. Vi er nødt til at lære undervejs. Vores første indsats bestod i at levere mad, vand og tøj til nødstedte. Vi etablerede også mobile lægeklinikker,” siger Divakar Ratnadurai, vicelandechefen for SOS Børnebyerne i Sri Lanka, der boede i området på det tidspunkt.

Og ved at tilbyde uddannelse og hjælp til at bygge huse har SOS Børnebyerne hjulpet den lille landsby og tusindvis af andre ramte familier med at klare sig under og efter katastrofen.

Senere blev katastrofeindsatsen omdannet til langsigtede projekter for at forbedre forholdene for både nuværende og kommende generationer. Og kigger man på SOS Børnebyernes langsigtede udviklingsprojekter globalt, er der tale om en succeshistorie.

”Jeg bemærkede, at vandet pludselig begyndte at stige og indså, at noget var forkert. Da jeg er en god svømmer, tænkte jeg, jeg ville være sikrere i vandet, så jeg kastede mig op i båden. Så så jeg den kæmpe bølge, som først trak min båd langt ud på havet og så skød mig fremad. Både omkring mig blev knust mod bygninger og klipper, og jeg så huse blive smadret,” fortæller Suneetha Amarasariya, der var i gang med at rense net, da tsunamien ramte i 2014. Han håber aldrig, at hans børn bliver fiskere.

79 procent af dem, som har fået mikrolån, skolelegater eller erhvervstræning af SOS Børnebyerne, klarer sig godt eller meget godt, når den langsigtede hjælp ophører. Det dokumenterer en undersøgelse fra 2017 lavet af det internationalt anerkendte konsulenthus, Boston Consulting Group. Når SOS Børnebyerne hjælper med erhvervstræning, billige lån, og når vi giver folk muligheden for at stifte en virksomhed og sende deres børn i skole, dokumenterer Boston Consulting Group, at for hver euro vi investerer, går der gennemsnitligt på et globalt plan 14 euro tilbage til samfundet.

Banklån blev vendepunktet

Årene efter katastrofen bygger SOS Børnebyerne i alt 1000 huse i Kayankerni og i nabolandsbyen Komari, hvor der også bliver installeret elektricitet, udleveret både, cykler, møbler, lærebøger og etableret et traumecenter. Brønde bliver gravet, træer bliver plantet, grusveje bliver lagt og der bliver bygget en børnehave, en legeplads og et socialcenter. Samtidig lykkedes det SOS Børnebyerne at overbevise bankerne om at låne penge til landsbyboerne, som for mange familier bliver et vendepunkt. Pengene bliver brugt til at starte små virksomheder, så landsbyboerne bliver mindre afhængige af fiskeri.

Nu ligger landsbyen på sikker afstand fra havet. SOS Børnebyernes indsats er færdig, og landsbyerne har selv overtaget aktiviteterne.

Fiskeren Peter lever i dag med sin kone og to børn i landsbyen i et velholdt hus. Foran huset piler en flok høns rundt, og salget af æg er blevet en af familiens indtægtskilder. Sønnen Arun, som i dag er 19 år gammel, er en dygtig cricket-spiller og drømmer om at blive professionel. Samtidig tjener han penge til den lille familie ved at køre tuk-tuk.

Arun, som i dag er 19 år gammel, er en dygtig cricket-spiller og drømmer om at blive professionel. Tsunamien ramte da Arun var seks. Hans skrig var med til advare landsbyen.

SOS BØRNEBYERNE ER BLEVET KLOGERE PÅ SIG SELV

SOS Børnebyerne har i samarbejde med eksterne konsulenter udviklet en metode til at måle langtidseffekten af indsatsen i SOS-børnebyerne og af de forebyggende tiltag i lokalområderne.

Undersøgelsen er lavet af det internationalt anerkendte konsulenthus Boston Consulting Group og viser blandt andet, at 84 procent af de børn og unge, som vokser op i en SOS-familie, klarer sig godt inden for blandt andet uddannelse og sundhed, når de forlader børnebyen.

Effektmålingen viser samtidig, at SOS Børnebyernes indsats er en god samfundsinvestering: For hver euro, SOS Børnebyerne investerer i forebyggende arbejde, skabes der for 14 euro værdi i det pågældende område.

84 %

af de børn og unge, som vokser op i en SOS-familie, klarer sig godt inden for blandt andet uddannelse og sundhed, når de forlader børnebyen.

Kilde: Boston Consulting Group 2017

På verdensplan er antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, faldet fra 1.6 milliarder i 1990 til 767 millioner mennesker i 2017. Det skyldes blandt andet, at langt flere har adgang til skole og uddannelse og dermed en højere indtægt, ligesom for eksempel mikrolån og andet langsigtet udviklingsarbejde har gjort millioner i stand til at klare sig selv.

NYT SKOLEPROJEKT: FRIVILLIGE FÅR SOS BØRNEBYERNE PÅ SKOLESKEMAET

Hvordan er det at vokse op uden en mor og far? SOS Børnebyernes nye skolegruppe sætter gang i diskussionerne blandt danske skoleelever, når de den 26. februar lancerer SOS Børnebyernes nye skoleprojekt.

”Det er vigtigt at lære om andre mennesker og kulturer for at få en større social forståelse og en større forståelse for ens egen virkelighed,” lyder det fra Lene Olsen, der er pensioneret lærer og frivillig i SOS Børnebyernes skolegruppe.

Sammen med sin tidligere kollega Bente Kornum og seks andre frivillige har hun været med til at starte SOS Børnebyernes nye skolegruppe. De otte frivillige, hvor en del af dem er pensionerede lærere, har sammen udviklet undervisningsmateriale til fri afbenyttelse af landets skoler. Når SOS Børnebyernes frivillige foredragsholdere .var ude på landets skoler, oplevede de nemlig ofte, at lærerne efter spurgte undervisningsmateriale. Så det besluttede Bente, Lene og de andre frivillige at gøre noget ved.

Undervisningsmaterialet, der tager udgangspunkt i det østafrikanske land Etiopien, giver eleverne indsigt i andre måder at leve på, med de udfordringer der er ved at vokse op i fattigdom, samtidig med at eleverne bliver klogere på det østafrikanske lands kultur, mad og dyreliv.

”Som en del af projektet har skolerne også mulighed for at bestille en foredragsholder, som kommer og fortæller om SOS Børnebyernes arbejde for verdens forældreløse og udsatte børn,” siger Bente Kornum.

Om skoleprojektet:

- Undervisningsmaterialet er skalerbart og tværfagligt, så det kan bruges som en del af et enkelt modul og som en del af hele temadage og undervisningsforløb
- Der er udarbejdet individuelle materialer til alle klassetrin fra 0. til 8. klasse.
- Det er gratis at få en foredragsholder ud.

Læs mere på **www.sosbornebyerne.dk/skole**

Foto: Steen Larsent

Sidste år afprøvede SOS Børnebyernes frivillige undervisningsmaterialet på elever fra 0.-8. klasse på Tjørnegårdsskolen i Gentofte.

Foto: Will Boase

HAR DU IKKE HØRT FRA DIN SOS-BØRNEBY?

FADDERRAPPORT. Hvis du ikke har modtaget din vinterrapport med nyt om dit fadderbarn eller SOS-børneby senest den 1. februar, håber vi, at du kontakter os på mail **info@sosbornebyerne.dk** eller telefon **33 73 03 33** – så sørger vi for, at du får eftersendt rapporten. Har du brug for hjælp til at oversætte engelsksprogede rapporter, er du velkommen til at kontakte os på samme mailadresse.

ARV: GIV LIVET VIDERE

Foto: Rasmus Preston

TESTAMENTE. Overvejer du at betænke SOS Børnebyerne i dit testamente til gavn for verdens forældreløse og udsatte børn? Vi hjælper dig med rådgivning og gratis advokathjælp, og vi behandler altid et testamente med stor respekt. Kontakt Mette Sandager Löhndorf for en uforpligtende snak om det praktiske via e-mail på **msl@sosbornebyerne.dk,** eller ring til **33 78 02 93.**

FÅ HJÆLP TIL ØNSKELISTEN OG STØT FORÆLDRELØSE OG UDSATTE BØRN

Fylder du rundt, står 2018 i guldbrylluppets tegn, eller skal du snart fejre en anden festlig dag og har alt, du har brug for, så kan du opfordre dine gæster, venner og familie til at støtte forældreløse og udsatte børn og SOS Børnebyerne ved at give dig donationer i stedet for gaver. På SOS Børnebyernes hjemmeside kan du med få klik oprette en indsamling.

Opret en indsamling på internettet på **indsamling.sosbornebyerne.dk,** eller ring til os på **33 73 03 33,** så opretter vi en indsamling for dig. God fest!

MUMTAAS' SKOLE VAR SPRÆNGT I STYKKER

En bombe har efterladt et enormt hul i den korngule skolemur. Hullet er omkranset af gråligt pus fra de nu blottede kampesten, som skolen er bygget af. Bygningen er en af mange, der plejede at fungere som klasseværelse, men som blev knust i 1988 under en blodig borgerkrig. Sidste år blev seks klasselokaler på 31. maj-skolen i Somalilands hovedstad Hargeysa renoveret med hjælp fra danske BankInvest Groups fond i samarbejde med SOS Børnebyerne. 15-årige Mumtaas fortæller, at skolen nu er blevet et rart og sikkert sted.

Foto: Lars Just

I mange år var halvdelen af klasselokalerne på 31. maj-skolen i Hargeysa beboet af internt fordrevne flygtninge, der boede mellem murbrokker, gamle plastikflasker og andet skrald. Med udsigt til elever, der på den anden side af skolegården kæmpede med brøker og engelske verber, forsøgte flygtningefamilierne at skabe sig en tilværelse.

Sidste år fik seks af skolens klasselokaler et ordentligt ansigtsløft med støtte fra BIG Fonden i samarbejde med SOS Børnebyerne. Murene er blevet lappet og har fået en omgang maling, så den fine gule farve nu stråler igen. Klasselokalerne har fået et skinnende tin-tag, og alle klasselokalerne er blevet udstyret med rækker af nye skolepulte og en tavle. Flygtningefamilierne har fået et nyt hjem et andet sted i Hargeysa.

”Før klasselokalerne blev renoveret, var de fleste af skolens lokaler komplet ubrugelige. Det er jo ikke sikkert at undervise, når væggene er ved at falde sammen, og der er huller i taget. Mange

BIG Fonden har også doneret skolepulte og nye tavler til 31. maj-skolen.

◀ Seks klasselokaler på 31. maj-skolen er blevet renoveret, efter at store dele af skolen lå i ruiner efter kampe i 1988-91.

Mumtaas' yndlingsfag er engelsk og arabisk. Natur/teknik er hun mindre glad for.

af klasselokalerne manglede også døre," siger Abdikarim Omar, der er rektor på 31. maj-skolen i Hargeysa.

Ikke siden før borgerkrigen startede i 1988, har skolen været så summende af liv, som den er i dag, hvor der nu er nu plads til 984 elever. Tidligere kunne skolen kun rumme 714 elever.

Nye toiletter får piger i skole

Med støtte fra BIG Fonden er der også blevet bygget seks toiletter med rindende vand til skolens piger, hvilket er afgørende for deres skolegang.

"Før var der ingen toiletter, som vi kunne bruge. Vi plejede at tage hjem eller banke på hos naboer, når vi skulle på toilettet," siger 15-årige Mumtaas, der har været elev på skolen de sidste fire år.

I Somaliland er mangel på toiletter et stort problem. De lange toiletture betyder, at pigerne går glip af undervisning og til tider ender de med at droppe ud af skolen. Dårlige eller helt manglende toiletter er især en udfordring for de lidt ældre piger, når de har deres menstruation, noget som stadig er tabubelagt i Somaliland.

"Drengene ville drille os, når vi gik på toilettet, og vi ville ikke føle os sikre, når vi skulle forlade skolen og banke på naboernes døre. Nu er det rart at være i skole," fortæller Mumtaas.

VÆRD AT VIDE

- BIG Fonden har støttet med en million kroner. Før skolen fik støtte fra BIG Fonden, havde eleverne ikke adgang til rindende vand.
- For at tilgodese elever med handicap er der desuden blevet bygget en kørestolsrampe, så alle har mulighed for at få adgang til toiletterne.
- SOS Børnebyerne arbejder også i Somaliland med at forbedre vilkårene for de mange internt fordrevne flygtninge, som er hårdt ramt af tørke og uroligheder i området. SOS Børnebyerne støtter med nødhjælp, skolehjælp til flygtningebørn og mikrolån til deres forældre.

SOS BØRNEBYERNE

Foto: Vincent Tremeau

Støt SOS Børnebyernes katastrofefond. Send SOS til 1910. Det koster 150 kr. (+alm. trafiktakst). SOS Børnebyerne husker de katastrofer, som medierne glemmer. Barnet er fra Nigers Diffa-region, hvor SOS Børnebyerne hjælper underernærede børn i flygtningelejre.

ANSVARSHAVENDE
Jacob Stærk Jacobsen
Kommunikationschef

REDAKTION
Anders Bobek, redaktør
Wendy Sivebæk Sharp
Lisbeth Svalgaard

FORSIDEFOTO
SOS-familie fra Rusland af Nina Ruud/
Baby fra Niger af Vincent Tremeau

TRYK
Stibo Graphic
Oplag: 75.200

GRAFISK DESIGN OG PRODUKTION
Westring kbh

UDGIVER
SOS Børnebyerne i Danmark
Amerikavej 15 C, 2. sal
1756 København V

Tlf.: 33 73 02 33
Gironr.: 8 03 24 40
E-mail: info@sosbornebyerne.dk
www.sosbørnebyerne.dk

TELEFON OG KONTORTID
Mandag til torsdag kl. 9.00-16.00
Fredag kl. 9.00-15.00

BILLEDPOLITIK
SOS Børnebyerne ønsker at beskytte børnene. Derfor skal børnene have lov til at være anonyme. Det betyder blandt andet, at vi ikke forbinder navn med billede, så man kan genkende barnet. Fotos og navne kan derfor være ændrede. SOS Børnebyernes regler er i overensstemmelse med EU's regler om databeskyttelse.

FØLG SOS BØRNEBYERNE PÅ

Landsindsamling:

INTET BARN SKAL STÅ ALENE

Bliv indsamler søndag d. 6. maj, når SOS Børnebyerne samler ind til børn, der er helt alene.

Verden over vokser forældreløse og udsatte børn op helt alene. Uden et hjem. Uden kærlighed.

Hjælp os med at hjælpe dem.

Tilmeld dig på www.sosindsamling.dk, eller ring 33 73 02 33.

Du vælger selv din rute, og din indsamlingsbøtte bliver sendt til dig direkte med posten.

Bidrag fra landsindsamlingen går til SOS Børnebyernes arbejde for at sikre børn en tryg barndom i en kærlig familie. Det kan være et forældreløst barn, der får en ny SOS-mor i en børneby, men det kan også være støtte til en udsat familie, så fattigdom ikke splitter familien ad, og børnene står alene tilbage. SOS Børnebyerne støtter børnene gennem de små og store udfordringer, som et børneliv er fuldt af.

Foto: Vincent Tremeau